

718

Besluit van 22 december 1986, houdende wijziging Besluit op de uitheemse dieren

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 10 december 1986, No. J. 6809, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken;

Overwegende, dat het noodzakelijk is, ter uitvoering van de Verordening (EEG) no. 3626/82 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 3 december 1982 betreffende de toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten (PbEG L384), het Besluit op de uitheemse dieren (Stb. 1972, 311) te wijzigen;

Gelet op artikel 3 van de Wet op de dierenbescherming (Stb. 1961, 19);

De Raad van State gehoord, advies van 8 september 1986, nr. W11.86.0440;

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 10 december 1986, nr. J. 6809 Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van het Besluit op de uitheemse dieren (Stb. 1972, 311) wordt vervangen door:

c. alle soorten reptielen, amfibieën en vissen die in Nederland niet in het wild leven.

ARTIKEL II

1. Hij die op de dag van inwerkingtreding van dit besluit een inrichting houdt waarvoor, met ingang van de dag van inwerkingtreding van dit besluit, ingevolge het bij en krachtens artikel 3 van de Wet op de dierenbescherming bepaalde een vergunning vereist is, wordt geacht die inrichting met vergunning te houden tot 6 maanden na die dag.

2. Indien tijdens de in het eerste lid genoemde termijn een vergunning wordt aangevraagd, loopt deze termijn door tot de eerste dag van de derde maand na die, waarin de beslissing op de aanvraag onherroepelijk is geworden.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking op de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 22 december 1986

Beatrix

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

Uitgegeven de *tweeëntwintigste* januari 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Artikel 10, eerste lid, onderdeel b, van de Verordening (EEG) nr. 3626/82 (PbEG L 384) van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 3 december 1982 betreffende de toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten bepaalt dat voor de invoer van levende dieren, genoemd in bijlage C, deel 2, van de Verordening, slechts een vergunning mag worden verleend, indien onder andere een goede huisvesting en een vakkundige verzorging is gewaarborgd. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de genoemde Verordening, en artikel III, derde lid, onderdeel b, van de voornoemde Overeenkomst, die onderdeel uitmaakt van de Verordening, mag eveneens voor de invoer van levende dieren genoemd in bijlage C, deel 1, van de Verordening, onderscheidenlijk bijlage 1, van de Overeenkomst slechts een vergunning worden verleend onder vorengenoemde voorwaarden.

Bij het Besluit op de uitheemse dieren (Stb. 1972, 311) zijn op grond van artikel 3 van de Wet op de dierenbescherming (Stb. 1961, 19) een aantal diersoorten aangewezen als diersoorten waarvoor voor het houden van inrichtingen (handelaren, dierentuinen en circussen) waar deze dieren worden gehouden een vergunning nodig is.

Niet alle bedreigde uitheemse diersoorten van voornoemde bijlagen vallen onder het Besluit op de uitheemse dieren.

Ten tijde van het opstellen van het Besluit op de uitheemse dieren gingen men uit van het oogpunt dat uitheemse zoogdieren, vogels en schildpadden de meeste zorg behoeven. De toename van kennis over de verzorging van bepaalde diersoorten doet thans leren dat niet alleen voor schildpadden doch voor alle reptielen, amfibieën en vissen aan specifieke eisen moeten worden voldaan om hun levenscondities te optimaliseren. Een specifieke deskundigheid en uitrusting is vereist voor een goede huisvesting en verzorging van deze dieren. Door de onderhavige wijziging van het besluit vallen alle gewervelde bedreigde uitheemse diersoorten onder het Besluit op de uitheemse dieren. Hiermee voldoet Nederland aan haar verplichting met betrekking tot de huisvesting en verzorging van alle bedreigde gewervelde uitheemse diersoorten ingevolge de Verordening (EEG) nr. 3626/82. Ook vanuit het oogpunt van dierenbescherming is opname van uitheemse vissen in het Besluit op de uitheemse dieren gewenst. In Nederland wordt jaarlijks een zeer groot aantal uitheemse vissen ingevoerd. Dit aantal is hoger dan de invoer van alle andere uitheemse dieren. De Vereniging Landelijke Organisatie DIBEVO, die de belangen van dierenhandelaren in Nederland behartigt, vindt de opname van uitheemse vissen in het Besluit op de uitheemse dieren wenselijk.

De handel in en het houden in voornoemde inrichtingen van ongewervelde bedreigde uitheemse diersoorten is gering. Voorts kan geen invulling gegeven worden aan huisvestings- en verzorgingsnormen voor ongewervelde uitheemse dieren; opname in het Besluit op de uitheemse dieren van ongewervelde uitheemse diersoorten wordt op dit moment niet opportuun geacht.

Artikel II voorziet in een overgangsregeling voor degene die op de dag van de inwerkingtreding van dit besluit een inrichting houdt waarvoor ingevolge dit besluit een vergunning is vereist.

Het besluit strekt ter uitvoering van de Verordening (EEG) nr. 3626/82. Het onderhavige besluit is getoetst op dereguleringsaspecten aan de hand van de beknopte vragenlijst, zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18).

In verband daarmee kan worden opgemerkt dat van geen aspecten is gebleken, die vanuit een oogpunt van deregulering tot bedenkingen aanleidingen geven.

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks